

Palettta

Líceumi

AZ EGRI ESZTERHÁZY KÁROLY FŐISKOLA KÖZÉLETI LAPJA

FELVÉTELI KÜLÖNSZÁM + 2009. DECEMBER I.

Tisztelt érdeklődő, leendő hallgatónk!

Az Eszterházy Károly Főiskola több mint kétszáz éves örökségre alapozva építi a jövőt! Intézményünk továbbtanulási lehetőséget nyújt a középiskolákból hozzánk igyekvőknek, és a további tanulmányokra hozzánk visszatérő öregdiákoknak, volt hallgatóinknak. Azokat is várjuk, akik életük bármelyik szakaszában ismereteik és kompetenciáik megújítását igénylik.

Az eredményes és jó hangulatú diákélet-hoz Egerben ideálisak a körülmények.

Gazdag történelmi múlt, színes kulturális élet, eseményekben gazdag programok, lüktető idegenforgalom, színvonalas sportélet vár mindenkit! Ide soroljuk a garantáltan jó minőségű híres egri bort is, amelyre oly büszkék a város és térsége vendégszerető lakói. Ebben a páratlan adottságú környezetben lehet felsőfokú tanulmányokat folytatni az Eszterházy Károly Főiskolán.

Gazdag kínálatunkból választva bárki bátran meghozhatja a jó döntést: Eger!

Kiváló adottságokkal rendelkező környezet ad esélyt a tanulmányok eredményességéhez: korszerű kollégiumok, könyvtár, informatikai szolgáltatások és tehetséggondozó műhelyek. A rugalmas és jól szervezett képzésben felkészült oktatók várják a leendő golyákat. A fejlődő kulturális, sport és szabadidős létesítményekben magas a színvonal, pezsgő a diákélet!

De még valami!

Mi azt mondjuk: teljes erővel a tudásért és a kulturált szabadidőért!

Mi ehhez hordozható számítógépet

adunk minden első évfolyamos alap- és mesterképzésre felvételt nyert nappali tagozatos hallgatónknak (finanszírozási formára való tekintet nélkül).

Mi rendkívüli ösztöndíj lehetőséget ajánlunk a kimagasló eredményt elért hallgatóinknak!

Így a legjobbak egy sikeres tanulmányi évet követően havonta akár százezer forint ösztöndíjat is kaphatnak Egerben!

Tisztelt Érdeklődő! Ha felsőoktatás, akkor: Eger és az EKF a jó döntés!

Dr. Hauser Zoltán rektor

Az Eszterházy Károly Főiskola

Az Eszterházy Károly Főiskola az 1948-ban alapított állami pedagógiai főiskola szellemi örökségét ápoló, valamint a két és fél évszázados egri felsőoktatás hagyományaihoz kötődő, ugyanakkor a jövő felé nyitott, minőségi munkát végző intézmény. Az elmúlt öt évtizedben több mint 300 ezer főiskolai végzettségű szakembert adott a magyar társadalomnak és a közoktatásnak. A közel 9 000 hallgatóval és 650 dolgozóval működő intézmény a XXI. század társadalmi és gazdasági kihívásainak megfelelően alakítja oktatási rendszerét, képzési kínálatát rendkívül sokrétű.

A főiskola az oktatási szolgáltatások minőségének emelésével, a hallgatói igényekre figyelő, átjárható, választási lehetőséget nyújtó, rugalmas tanulmányi rendszer kiépítésével – a Bologna-folyamatnak megfelelően az Európai Felsőoktatási Térséghez csatlakozva – az EU tagságból adódó és a régió speciális nevelési problémáinak kezelésére felkészítő oktatással, hazai és nemzetközi elismertségre is számot tartó értékes diplomákat ad ki.

A képzés négy karon, közel 30 alapszakon és 30 mesterszakon folyik – a bölcsészettudományok, a gazdaság- és társadalomtudományok, a természettudományok, a sporttudományok és a művészetek terén – nappali, levelezős, részidős, valamint távoktatásos formában. Hallgatóink számára kínálunk továbbá felsőfokú szakképzéseket, számos szakirányú továbbképzést.

A főiskola kiemelkedően jó szolgáltatást nyújt az idegen nyelvek tanulásához, négy akkreditált állami nyelvvizsgálóhely áll a nyelvvizsgálóknak a szándékozók rendelkezésére. Főiskolánk olyan intézmény kialakításán dolgozik, amely szellemi, tudományos és kulturális centrum szerepét tovább növeli a városban és az észak-magyarországi régióban.

Így képzünk mi

Szakismertető kisfilmek a Líceum TV műsorán

A főiskola saját televíziójának adása fogható Egerben és környékén az Egri Városi TV csatornáján, online a UPC 101.3-on, és a <http://ltv.ektf.hu/weboldalon>:

A Líceum TV decemberben és januárban folyamatosan műsorára tűzi a főiskola szakjairól készített Így képzünk mi sorozatcímű szak-

ismertető kisfilmeket, de az adások nézői további, a felvétellel kapcsolatos információkat is megtudhatnak.

Mesterképzés mesterfokon

A mesterképzések akkreditálása országsszerte folyamatban van. A felsőoktatási intézmények azon munkálkodnak, hogy minél több emelt szintű képzést biztosítsanak leendő hallgatóinknak, ez alól az Eszterházy Károly

Főiskola sem kivétel, sőt nagyon is az élen jár! Érdemes már a felvételi előtt tájékozódni, hogy mi is az a mesterképzés, s hogy az adott intézmény milyen lehetőségeket biztosít e téren.

A felmerülő kérdések kap-

cán Lőrinczné dr. Thiel Katalinnal, a főiskola oktatásfejlesztési rektorhelyettesével készítettünk interjút, aki készséggel állt rendelkezésünkre.

Az interjú a 3. oldalon olvasható

Az Eszterházy Károly Főiskola honlapja:
www.ektf.hu

Bölcsház az... a Bölcsészettudományi Kar, „A” épület

„B” épület – üvegpalota – a GTK székhelye, bölcsész szakok

Egy C-petnyi varázslat – természettudományi szakok

A tanárképzés gyakorlati helye

Ép testben, ép lélek – a sportcsarnokok

Az Almágyar-dombi városrész

Planetáriumi előadás a Varázstoronyban, a Líceumban

A szakkoli egy szakkollissal

Mesterképzés mesterfokon

interjú Lőrinczné dr. Thiel Katalinnal, a főiskola oktatásfejlesztési rektorhelyettesével

– A felsőoktatási intézmények mesterképzéseinek akkreditálása folyamatosan zajlik. Mi a helyzet az egri főiskolán ez ügyben?

– A jelenlegi helyzet igen biztató. Összesen 18 felsőfokú szakképesítés, 30 akkreditált alap- és 30 mesterképzés (ebből 25 tanári, 5 diszciplináris) áll az Eszterházy Károly Főiskolán továbbtanulni szándékozók rendelkezésére, melyek közül több országos szinten is unikális és újszerű.

– A bolognai rendszer bevezetése következtében, sok változás történt, többek között megszünt az egyetemek és főiskolák közötti különbség. Mennyire van ezzel tisztában a köztudat?

– A Bologna-folyamat felépítése még mindig nem eléggé köztudott. Sokszor hallani olyan vélekedést, hogy egyetemre ment a lányom, egyetemre ment a fiam. Bizony jobb, ha mindenki tisztában van vele, hogy ma Magyarországon nincs különbség főiskolai alapképzés és egyetemi alapképzés között. Ha valaki tovább tanul érettség után, egy három éves képzésre iratkozik be, amit ha elvégez, egy alapszintű diplomát kap. Ha utána van kedve és affinitása, akkor tovább mehet a mesterképzésre.

– Hogyan lehet bejutni a mesterképzésre?

– A mesterképzésekre való bejutásnál az intézmények belső felvételit hirdetnek, tehát ez esetben nem országos, központosított felvételirol van szó.

A felvételi egy 100 pontos rendszerben működik, ahol a pontok egy részét az alapképzési diploma milyensége adja, melyet egy egyszerű nyolcas szorzó segítségével határoznak meg. Amennyiben a hallgató közepes diplomával rendelkezik, $8 \times 3 = 24$, ha jelessel $8 \times 5 = 40$ pontot kap. Utána részt kell venni egy orientációs elbírálásban, melynek nyilván van szakmai jellege is, ám a bizottság elsősorban arra kíváncsi, mennyire van elkötelezve a tanuló a választott szakterület iránt. Továbbá 10 pont még mindig szerezhető a plusz nyelvizsgáért és egyéb másért. A 100 pontos rendszer alapján nem fog tudni minden alapképzésen lévő bekerülni a mesterképzésre, de a legjobbak biztosan. Ez abban az értelemben is motiváló, hogy van értelme jól tanulni az alapképzésben, ha a mesterképzés felé szeretnék továbbmenni.

Az alapképzéshez hasonlóan természetesen itt is működik államilag finanszírozott és költségtérítéssel.

– Az új tanári mesterképzési diploma mennyiben különbözik a régi egyetemi tanári diplomától?

– Több különbség is van köztük, a legfontosabb talán az, hogy az új bolognai típusú tanári mesterképzés sokkal nagyobb figyelmet fordít a módszertanra. A magasan képzett tanárnak egyrészt ren-

delkeznie kell diszciplináris ismeretekkel, másrészt ezt nagyon hatékonyan át is kell tudni adni. A korábbi hagyományos tanári képzéssel szemben, mely elsősorban a diszciplináris tananyagra koncentrált, itt az is fontos, hogy mennyire tudom közel vinni, megszerettetni az adott tárgyat a diákokkal s milyen korszerű módszereket használok mindehhez.

– Érdemes-e az alapképzés után továbbmenni a mesterképzésre? Vajon előnyt jelent-e a munkaerőpiacon?

– Én azt gondolom, mindenképpen érdemes. Ha valakiben van olyan elhatározás, hogy valaha tanítani szeretné a szakját, akkor ez szükséges is hozzá, de annak is ajánlom, aki nem szeretne tanítani, hisz mélyülnek ismeretei, és magasabb szintre emelheti tudását. Aki a tanári pályát választja, a már kint lévő pedagógusokkal szemben is versenyképesebb, hisz szakmódszertanilag korszerűbb ismeretekkel rendelkezik. Az iskolaigazgatók jól felfogott érdeke is az, hogy a korszerűbb tudás birtokában lévő tanárok felé orientálódjanak.

– A kiváló, s magas szintű mesterképzésen kívül, miért jó még az Eszterházy Károly Főiskola diákjainak lenni?

– Én úgy vélem, mindenki büszke lehet arra, hogy itt tanul, illetve tanult az elmúlt

évek során. Főiskolánk nagy múltra tekint vissza, a tanárképzés területén közel fél évszázados tapasztalatot rendelkezünk. Egy szakmailag elismert, kiváló oktatói gárdával rendelkező versenyképes intézményről van szó, mely a tudomány mellett nagy hangsúlyt fektet az infrastrukturális fejlődésre is. Büszkén elmondhatjuk, hogy az Eszterházy Károly Főiskola két dologban országosan is az élen jár. Az egyik az informatikai háttér. A főiskola összes épületében vannak számítógépek, melyek bárki számára elérhetők és korlátlan internetezési lehetőséget biztosítanak. Nem is beszélve arról, hogy minden hallgató, aki beiratkozik a főiskolára, egy laptopot kap a munkájához. Ennek most már két éves gyakorlata van, és az a tapasztalat, hogy a diákok a papírra való jegyzetelés helyett gépelnek az órákon. Iskolánk másik fontos erőssége a magas színvonalú könyvtári szolgáltatás. Ez alapján országosan a negyedik, ötödik helyen állunk. Az infrastrukturális fejlesztéseknél korszerű kollégiumainkat, illetve a másfél éve épült sport- és szabadidő centrumot emelném ki. Zárásként csak annyit mondanék, hogy az Eszterházy Károly Főiskola és Eger, egy olyan hely, ahol minden szempontból jó diáknak lenni!

Kiss Viktória

A sport mint az élhető főiskola fontos eleme

Az egri főiskola rengeteg programot kínál a sportolni vágyó hallgatóknak, és nem csak a testnevelés szakosoknak. Az intézmény a kapcsolódás ezen módjának is megteremti a színvonalas hátteret: az elmúlt öt évben csaknem egy milliárd forintot fordítottak a már létező sportlétesítmények felújítására és újak építésére.

Szerintem az élhető főiskola fogalmába a megfelelő és változatos sportolási lehetőségek biztosítása is beletartozik – árulta el dr. Honfi László, az EKF Testnevelési és Sporttudományi Intézetének igazgatója. A sportklubon belül atlétikában, tornában, úszásban, kézilabdában, röplabdában, kosárlabdában, vízilabdában (az utóbbi kettő kiemelt sportágnak számít a főiskolán), kispályás fociban és annak egyik speciális változatában, a futsalban egyaránt van férfi és női szakosztály. A csapatok általában NB II-ben játszanak, de két gárdánk is az NB I/B-ben szerepelhet (férfi kosárlabda, férfi vízilabda). Az intézményben azokra is gondolnak, akik inkább a tornatermen kívül mo-

zognak szívesen. Félévente 3-4 túrát szerveznek, amelyek során a Bükk szépségeit is megmutatják a hallgatóknak. Rendszeresen tartanak a diákok közös kocogást is, többen pedig különféle egyesületek berkein belül üznek extrém sportágakat. Érdemes élni a diákok számára biztosított ingyenes úszási lehetőséggel is. A hallgatók a diákköri munkába is szívesen bekapcsolódnak: idén két első helyezést is haza hozhattak az OTDK-ról, közvetlenül felzárkózva így a legeredményesebb Testnevelési Főiskola mögé. A Magyar Egyetemi és Főiskolai Országos Bajnokságban már évek óta stabilan az élbolyban szerepelnek. A legutóbbi megméretésen 40 érmet szereztek a főiskola sportszakos hallgatói. Az EKF képviseltette magát az Universiádén is Belgrádban, ahonnan két hallgatónk is éremmel tért haza (Berki Krisztián arany-, Ungvári Attila ezüstérmes lett). Az élen járó hallgatók pályázhatnak külön ösztöndíjra, de akár külföldre is kijuthatnak a jó nemzetközi kapcsolatoknak köszönhetően.

Eger: a művészet és kultúra városa

A főiskolások mindennapi életének szerves része a kultúra és a művészet, legyen szó szakképzéséről vagy szabadidős tevékenységről. Nincs ez másképp az egri főiskolán sem. A szakképzettséget biztosítják a különböző tanszékek például az Ének-zene és a Vizuális Művészeti Tanszék is. Emellett a főiskolai szervezetek különböző kulturális rendezvényeket kínálnak minden hallgató számára. Erről gondoskodik a Kulturális Programigazgatóság, a Hallgatói Önkormányzat és a Kepes György Szakkollégium. Így csak a hallgatókon múlik, hogy a képzettség birtokában lépéseket tegyenek a hozzáértővé válás, az értelmiségi lét, a művészet felé.

A főiskolások életének fontos szervezője a HÖK. A kulturális életet történelmi, irodalmi előadásokkal, koncertek, filmvetítések, a hallgatói napok, gólyatábor és gólyabál szervezésével teszik színesebbé. Ezen kívül a Kulturális Programigazgatósággal együttműködve teszik lehetővé, hogy az Eszterházy-bérlettel a hallgatók kedvezményesen juthatnak el a Gárdonyi Géza Színház előadásaira. Ezen együttműködés eredményei még a kedvezményes kiállítás- és komolyzenei koncertbelépők.

Fontos színterei a kulturális életnek és a tehetséggondozásnak az alkotóközösségek. Ilyen a L'ARTMA című internetes Művészeti Folyóirat. Ebbe a lapba a hallgatók írhatnak irodalmi, művészeti, történelmi esszéket, verseket, prózákat

és kritikákat, illetve megjelenhetnek benne fényképek, festmények digitalizált másai. Szintén a tehetséggondozás színterét a népi kultúra ápolására megalakult Egres Néptánc Együttes, akik már külföldön és nemzetközi rendezvényeken is bemutatathatták táncaikat. Működik a főiskolán amatőr színjátszó csapat is, a Szuszogó Színház. A társulat a Gárdonyi Színház stúdiósínpadán mutatja be darabjait.

Hagyományosan a kultúra fontos hordozói a már említett tanszékek. Ők adnak lehetőséget a tehetséges hallgatóknak, hogy akár művészi pályára lépjenek. Ének-zene szakon négy szakirány biztosít és az oktatást tíz évre szóló megállapodás segíti, aminek köszönhetően tíz zongora, illetve pianó érkezik a tanszékre. A hallgatók az Erasmus program keretében Belgiumban vagy Törökországban is tanulhatnak. Az énekesek tudásukat és rátermettségüket állandó koncerteken is megmutathatják. Ez érvényes a rajz szakosokra is, akik a Kis Zsinagóga Galériában, a Művészetek Háza Dió Galériájában és a „rossz” templomban mutathatják be alkotásaikat, performance-aikat a Kepes Szakkollégium segítségével.

A kulturális programok nemcsak a hallgatók kulturális lényé válását segítik, hanem jó alkalmat adnak az ismerkedésre, a beszélgetésekre és az összetartozás erősítésére.

„Az együttlét folyamata a lényeg”

Interjú Beck Zoltánnal, a 30Y énekesével

Október 2-án Egerben, a Művészetek Házában zenélt a 30Y. A beállítás után, de még a koncert előtt Beck Zoltánnal, a zenekar frontemberével beszélgettem.

– Újra Egerben. Régen voltak már itt. A ma esti koncerttől mit vártok, milyen lesz?

– Nincsenek elvárásaink, biztosan velünk kapcsolatban vannak inkább elvárások. Az emberek gondolják el valahogyan a koncerteket, és vagy örömet szerzünk nekik, vagy meglepetést okozunk vagy csalódást. Minden alkalommal, ahogy visszaemlékezem, hogy a nézőként megélt koncertélményeim milyenek, azok szintén valamilyen vegyes képet mutatnak: vannak koncertek, amikor nagyon örülök, hogy nem azt kapom, amit várok, s ez le tud nyugtázni, néha meg bosszantani tud ugyanez, mert nem hallok a kedvenc dalaimat. A mi várakozásunk inkább egyszerű feszültség. Összeraktuk most a termet, a hangbeállítást megcsináltuk, szerintem egészen jól szól, aztán meglátjuk. Egészen izgalmas a setlist-je a mai koncertnek.

– Hogyan állítjátok össze a repertoárt? A kedveteiktől függ, vagy nagyjából tudjátok, melyik város közönsége mire tud tombolni?

– A közönségre sosem alapozunk olyan értelemben, hogy nem az jár a fejünkben, mivel lehetünk sikeresek aznap. Inkább a hangulatunkra hagyjuk, hogy kiszolgáltatódjon az aznapi koncertrend. Lehet kiszámítottan elgondolni, hogy csinálunk egy koncertet, és elhelyezzük a gigaslágereket, csak úgy a mi számunkra veszne el a koncert élménye, az izgalma, amiben tényleg azt tudjuk játszani, amik aznap vagyunk. Mert ezért csinálunk rockzenét, különben az ember inkább vendéglátós lenne vagy playback show-kat csinálna, mert ott játszanak a közönség kedvére. Mi abban reménykedünk, hogy van az a nagy szerencsénk, hogy a közönség kedve és a mi aznapi kedvünk egybeesik, vagy úgy alakítja egymást a kettő, hogy abból egy jó együttlét sül ki.

Jellemzően egyébként úgy történik – különben káosz volna –, hogy az öcsémre, Zazára bízunk rá napi setlist-et, az ő átkozott feladata, hogy kitalálja, milyen hangulatban vagyunk, és az alapján, ahogyan a buszban beszélünk, vagy az előző napi találkozás alapján, vagy a saját önző hangulatai szerint összerak egy elképzelést. Abba mi néha beledumálunk, és akkor ebből kialakul a koncert rendje. Másokét kiszámolni nagyon nehéz, ha a saját magunk hangulatát eltaláljuk, akkor biztosan jól, jókedvűen fogunk játszani, a sajátunknak fogjuk érezni azokat a hangokat, amiket ott elzenélünk, és azt hiszem egy 30Y koncertnek ez a tétje, hogy a saját zenénket játszuk-e, azokat a hangokat abban a pillanatban, amikor éppen azok odavalók.

– Valójában ti magatoknak zenéltek és a ti pozitív gondolataitok, érzéseitek vetülnek ki a közönségre? Ezért fogják ők is jól érezni magukat? Ez lenne a logikája?

– A zenekar dalai inkább az apropó-

ja annak, hogy felmehetünk egyáltalán a színpadra, mert ugye, ha egy zenekarnak nincsenek dalai, akkor mit játszana? Nem a dalokat játsszuk el, hanem zenélünk, így együtt. Ilyen tekintetben azért izgi egy ilyen koncert, mert mindig próbára tesszük saját magunkat is, kicsit egymást is: nincsenek lezárt dalok, amelyek mindig ugyanolyan formában hangoznak el, nincsenek megírt átkötők, hatásos dumák. Van egy-egy dal, amihez valami miatt hozzátapad egy mondat vagy egy szó, de egyébként nincsen stabil helyük. Ha egy dal elkezd, beleköt egy pozícióba – záródal, visszataps dal – érezzük, hogy zavarnak minket, hogy mi is tudjuk, ott fog jönni.

– Nem szeretitek a kereteket?

– El is fáradnak a dalok, és mi is el tudunk fáradni bennük. Nagyon nehéz úgy zenélni, hogy az élményt nem tudod a magad számára hihetővé tenni. Persze, le tudjuk játszani a dalokat, minden akkordját ismerjük, tudjuk a tempóját. Évente játszunk 70-80 koncertet, ha ezt összeszorozgatjuk, akkor kijön, hogy vannak dalok, amiket a zenekar már öt-hatszázszor eljátszott már legalább. Általában ezekben szoktam szöveget téveszteni, mert ott már annyira nem kell gondolkodnom közben, mivel nagyon automatikus az, ami történik. Ha mi magunk elkezdjük érezni egy daltól azt, hogy túl biztonságos helyen van, túl kiszámítható, nem tudunk már vele mit kezdeni. Akkor gyorsan elmozgatjuk a koncertprogramban, máshová tesszük, másfajta dalokkal fűzzük össze, és máris izgalmasabb vagy feszültebb eljátszani.

– Végigfesztiválóztátok a nyarat. Hatalmas közönségek előtt játszottatok. Milyen utána bejőni egy kisebb terembe és itt játszani? Ez is tud akkora élményt nyújtani, mint mondjuk a Szigeten?

– Ó, nagyon! Igen! Lejátszunk ősszel és tavasszal valamennyi koncertet. Ezek legtöbbször zárt helyen van. Május-június táján elkezdünk már nagyon vágyani a szabadba. Pont úgy, ahogy elkezdés arra vágyani, hogy egy teraszon idd meg a kávédat, vagy ülj le a haverokkal sörözni egy kerthelységben. Pont így vágyik a zenekar arra, hogy kimenjen a szabadba, és ott játsszon. Amikor pedig a vége felé halad a fesztiválszezon, egyre jobban vágyódunk befelé, hogy kis helyen legyünk, ne legyen már annyi fény, ne legyen már annyi csilli-villi és sok ember, hanem inkább legyen ez a meghittség. Mert azért a nagy fesztiválok, nagy színpadok amennyi pluszt adnak a zenekarnak és a közönségnek is, legalább annyit el is vesznek abból az intimitásból. Jó egy ilyen kis helyen játszani, ahol van feszültség, pontosan érezzük azt, hol tartanak a srácok, akik a közönségben állnak. Összeizzadunk együtt, és nincsen a nagy, híres zenekar, ötméteres biztonsági kordon és valahol az emberek, hanem minden egyes arcot le tudunk csekkolni, erős kontaktusban tudunk lenni. Ez nagyon nagy, impulzív élmény, elképesztő energiákat tud termelni. 100-200 ember viszonyosan nagy energiákat tud termelni egy

ilyen helyen. Aztán ahogy persze megint belefördülünk a tavaszba, akkor megint azt érezzük, hogy olyan jó volna megint kint játszani. Valahogy így forog ez.

– Tehát mondhatjuk azt, hogy a 30Y fő eleme a változatosság? Mindig újra vágytok, és ezáltal folyamatosan meg is újultok.

– Nem lezárt formaként nézünk a dalokra. Ha van egy dalod, akkor az jellemzően úgy zajlódik, hogy: „Szia, van egy dalom, tök híres!” Eljátszom, és mindenki örül neki. De egy zenekar nem attól zenekar csupán, hogy vannak-e dalai, hanem attól, hogy a zenélés számára egy bemutató, amelyben a dalai felmutatva elősorakoznak. Mintha egy divatbemutatón lennénk, ahol minden alkalommal felveszünk egy ruhát, és az egyik ruhánk a Puhatalpú lányok, a másik a Bogozd ki, a harmadik a Pécsi táncanár vagy a Felhő, és akkor örülünk, mert ezek olyan népszerű dalok. Lehet így is zenélni. Van egy csomó zenekar, akik így tudnak jól, mi meg így nem tudunk, mert akkor azt érezzük, hogy eljátszottuk. És akkor mi van? Minket az érdekel, hogy – és ezt félre ne értsd, mert mi nagyon szeretjük ezeket a dalokat, hiszen nem írtuk volna meg, és nem játszanánk őket – aznap mennyire közlésképes az a dal. Abban az adott pillanatban, 10 órától 11.30-ig, abban a klubban, ahol vagyunk, ott mennyi energiát fog felszabadítani belőlünk. Mert, ha belőlünk felszabadítja, akkor másból is. Ha az emberekből felszabadulnak energiák, azok hozzánk is adnak. Inkább ez az interakció érdekel minket, és ezért jó az, hogy a dalokba bele-belenyúlunk, eljátszunk, ide tesszük, oda tesszük, gyorsabb tempókat hozunk benne, lassabbat, megállunk, nem állunk meg, s ezek mind ott találódnak ki abban a pillanatban, amikor játszunk. A dalok így az adott pillanatnak mégiscsak a szülőttei tudnak lenni egy kicsit. És ez jó. Ez nyilván változatosságot jelent. Azon viccelődünk párszor, hogy próbálgattuk egyszer-e egyszer meghallgatni a dalainkat, hogyan is játszottuk a lemezen. Mindig rádöbbenünk, hogy vannak dalok, amelyek már annyira régóta vannak repertoáron, annyira különböző formátumokon mentek át az évek során, hogy már nincsen köze szinte ahhoz, ahogyan a lemezen szerepel. Nyilván nem hallgatjuk a lemezeinket nap mint nap, ennyire nem vagyunk nárcisztikusak.

– Amióta az MR2 ennyire támogatja, az alternatív zene divat lett, pedig egy rétegműfaj. A 30Y-t is divat lett hallgatni, velem nem egyszer fordult elő, hogy amikor egy társaságban kiderült, hogy pécsi vagyok, viccesen megkérdezték, miért nem hoztam magammal a 30Y-t? Hogy élitek meg, hogy divatosak lettetek? Nem hiszem, hogy ez lett volna az eredeti cél.

– Szerintem egy zenekarnak számolnia kell azzal a durva következménnyel is, hogy még az is megtörténhet, hogy népszerű lesz. Ha egy zenekar azzal a céllal gondolja el a zenélést, hogy népszerű lesz, az egy ostoba alapállás, ezzel nem tudok mit kez-

deni. Ha csinálod a dolgaidat, s erről egyszer csak kiderül, hogy népszerű lett, vagy van valamilyen ismertsége, akkor az a maga összes rossz és jó vonzatával megérkezik hozzád. A 30Y biztosan rétegzene marad. Nem válik egy mainstream szupersztár produkcióvá, amelyik a nagy és erős médiumok zászlós hajójaként fog futni. Az alternatívának nevezett zenékben – amelyek műfajilag sokfélék, és korántsem egymáshoz közeliak – az az alternatívitás, hogy nem jelenik meg mainstreamként, mert az össze is kuszálja ezt a fajta viszonyt. Ezért nem megyünk el főzőműsorba főzőgetni, reggeli műsorba beszélgetni a gyermekgondozásról, pedig van kettőnknek is gyereke. Nem megyünk el pelenka tanácsadást tartani a televízióba, a rádióműsorban nem leszünk társadalmi vezetőik reggel 6-9-ig, nem akarunk vicceseket mondani, nem szállunk be politikai pártokba, nem vagyunk alsónadrág-reklámok. Azt hiszem, a mainstream és az alternatív közötti különbség korántsem abban rejlik, hogy mennyire népszerű az a produkció, amit csinálunk, inkább az attitűd a különbség, ahogy viszonyulsz a világhoz. Ha mi ismertebbek vagyunk, az nem annak köszönhető, hogy komoly marketingtevékenységbe fogtunk, hanem hogy vannak emberek, akik szeretik ezeket a dalokat, és ez jó. És itt meg is állunk. Azt hiszem, hogy ez az, ami elválasztja egymástól ma ezt a mainstream gagyaréket attól, amit mi csinálunk. Az egyik nem a produkciótól működik, mi meg a produkciótól működünk.

– Így talán könnyebb is magánemberként élni. Ugye mindenkinek van civil foglalkozása? Te például tanítasz a Pécsi Egyetemen.

– Mindenkinek van egy alapvető hivatása, ez a 30Y zenekar. Ez még akkor is így volt, mikor nem voltunk ilyen híresek. Ha valaki megkérdezte, hogy ki vagyok, azt mondtam, hogy a 30Y énekes. Erre azt kérdezte, hogy: - De az mi? És akkor is ezt mondtam, miközben nyilván nem ebből éltem, és nem voltam ismert. És egyszer csak az lett, hogy ismertek is vagyunk, meg pénzt is keresünk vele. Nem változott ilyen tekintetben az, hogy mit gondolunk az életünkben vagy a hivatásunkban a legfontosabbnak, és emellett van egy csomó érdeklődési területünk. Mindenki azon dolgozik vagy küzd, hogy ezek valamennyire meg tudjanak maradni. Ha a zenekar határozza meg minden történéseidet, akkor éppen tőle vesznek el az energiáid, mert nem tudod honnan visszaporgetni. Ha nem vagy minden nap rocksztaár, az nagyon jót tesz az attitűdjeidnek: olvasol, gondolkodsz olyan dolgokon, amelyek nem feltétlen a zenekarral vagy a zenével kapcsolatosak. Vagy ha mégis, akkor is egy kicsit másfajta oldalról közelíted meg. A Zaza például félállásban egy művészeti iskolában végez program-szervezői, óraszervezői, titkári feladatokat, ami a művészetmenedzsmentnek vagy az alkotásnak egy teljesen másfajta vonala. Arra figyel, hogy a 6-8 éves gyerekek be-

tudjanak járni időben a megfelelő tanárhoz, mindenki a legjobbkat kapja, stb. A Sárközi Papa pedig zongoraművész, ő a Pécsi Művészeti Szakközépiskolában tanít, mert a komolyzenétől nem akar teljesen elszakadni. Énekeseket kísér, hangszereseket, zongorakísérő-korrepetítor. Ott is azt csinálja, mint a zenekarban, csak a komolyzenével foglalkozik. De én sem akarok elszakadni attól, hogy törnöm kelljen a fejemet elméleti problémákon vagy irodalmi szövegeken, a társadalom problémáim, úgyhogy amíg a Pécsi Egyetem tolerál, én nagy örömmel tanítok a bölcsészkaron.

– **Milyen szakon tanítasz?**

– Romológian, ami egy nagyon kicsi, kedves tanszék, öten vagy hatan vagyunk. A romákkal kapcsolatos, vagy rájuk vonatkozó összes tudományos ismeretet próbálja meg valamilyen rendszerezett módon, és annak kiritikai értelmezését is egyszerre kezelni. Mivel én irodalmár vagyok, jellemzően irodalmi szövegekkel foglalkozom. Egy szépirodalmi szöveg mindig a társadalom valamiféle lenyomata, ezek interpretációjával foglalkozom jellemzően.

– **Volt már olyan, hogy egy tanítványod bevallotta, hogy azért vette fel a tárgyat, mert te tartod a tárgyat?**

– Ezt így az ember 18 felett már ritkábban mondja, de persze, az emberek legtöbbször a zenekaron keresztül ismer, így az órákon nem is szigetelem el magam, nem vagyok ott bent a szigorú tanár, aztán, ha kilépek az egyetem kapuján, akkor kitűröm az ingemet. Ugyanígy megyek oda is, meg ide is. Nem tudok alakváltani és nem is nagyon szeretnék. De normális, hogy az emberekben benne van, amikor választanak egy kurzust – amellett, hogy alapvetően úgy választanak, még mennyi kredit kell nekik –, akkor persze egészen logikus is, hogy izgatja őket az a fickó, akinek egy dalát hallották a rádióban, vagy voltak egyszer egy koncerten, mit csinál egy szemináriumon vagy egy előadásom. Néha csalódást okozhatok, mert valamikor biztosan unalmas vagyok.

– **Az sem mindegy, hogy milyen könnyen lehet teljesíteni a tárgyat. Mennyire vagy szőrösszívű? A csoport nagy része megszerzi a kreditet?**

– Nem vagyok jó értékelő, ami azt is jelenti, hogy az én tárgyaimat viszonylag könnyű teljesíteni. Ennek bizonyára az az oka, hogy a fejemben úgy áll össze a felsőoktatás képzési rendje, hogy abban nem izgat a vizsgarész. Biztos ezért is veszem könnyen, nem kell tőlem félni. Adtam már, azt hiszem, elégtelent, de akkor nagyon kellett kérni. A felsőoktatásban szerintem az izgalmas részek, ha vannak – feltételezzük, hogy vannak

ilyenek – nem a vizsgaidőszakban kell, hogy történjenek, hanem a szorgalmi időszakban. Akkor, amikor ülünk öten, nyolcan, tizenketten egy kurzuson, és babrálunk egy szöveggel. Ha nem történik ott semmi izgalmas dolog, ami miatt szívesen bent ülnének, akkor miért is jönnének be? És én is miért akarnám őket berángatni? Katalógust csináljak és kényszerítsek? Ha én egyáltalán nem tudok valami izgalmasat ilyen tekintetben kínálni, vagy legalább érdekeset, okosat vagy bármit, ami a hasznukra lehet, és izgatja őket, akkor mi volna az az alap, ami után aztán én a vizsgán elvárom a hallgatóktól, hogy valami izgalmasat, okosat teljesítsenek, hiszen én sem teljesítettem ezt a félév során. Úgyhogy a vizsgarész engem nem izgat, nem érdekel igazán, mert az nem lényeges. Az a fontos, amikor ott bohóckodunk valamivel, akármivel, egy szöveggel, egy sorral, egy adott problémával, akkor ott történjen valami velünk, úgy együtt. Ha ez megtörténik, akkor jó a kurzus, ha nem történik meg, akkor nem ért semmit.

– **Akkor ugyanaz a cél, mint a zenében, hogy át tud adni, ami benned van?**

– Egy koncertben nem az a lényeg, hogy az elején kezdünk üresen, és a végére meg nagyon izzadtak vagyunk, kikészültünk, és azt mondtuk, de menők voltunk. A koncert másfél órájában történjenek meg velünk a csodák, így együtt. Ha három-négy ósrobbanás van, akkor az a koncert kész, kikészülsz, a negyediket már el sem bírod, mert akkora energiákat jelent. Inkább az együttlét maga, az együttlét folyamata a lényeg, legyen ez egy kurzus, egy beszélgetés, egy szerelmeskedés vagy egy koncert. Sose az a kérdés, külön-külön hogy éreztük magunkat. A kérdés mindig az, hogy együtt mi volt. Szerintem egy koncertnek ez a lényege, hogy együtt megtörtént-e a valami. Ha az a valami megtörtént, akkor király volt, ha nem, akkor teljesen mindegy, hogy mekkora virga szólókat játszottunk, mekkora bámulatosan nagyot énekeltem, mekkora dobszólót hallottunk a koncerten vagy mekkora nagy zongorafutam volt, ha csak ott csillogtattunk és menők voltunk. De történt valami, vagy csak menők voltunk? Ha csak menők voltunk, akkor senkit nem érdekel, mit csináltunk. Majd jön egy másik gitáros, aki még gyorsabb lesz. Majd jön egy másik énekes, aki még nagyobb fog énekelni. Jön egy erősebb ember, aki erősebb. A kérdés az: együtt történt-e velünk valami? És akkor az jó lesz. Gondolom, ma történik egy ilyen.

Csehi Dorina

Légy azzá, aki lenni szeretnél!

Bemutatkozik a Kepes György Szakkollégium

Az Eszterházy Károly Főiskola Kepes György Szakkollégiuma 1991-ben alakult, maga köré gyűjtve a főiskola közéletében szervesen résztvevő hallgatókat. Tevékenységünk kezdetben főleg kulturális rendezvények, tudományos előadások, teaházak, táncházak, kiállítások, koncertek és sok-sok egyéb program szervezésére irányult. Később ez kiteljesedett egy komplexebb szakmaiságot képviselő tudományos, illetve kulturális és művészeti tevékenységgé.

Elsődleges szempontnak tartjuk a szakmai elkötelezettséget, de nem szabjuk meg, hogy ezt milyen formában váltsd valóra. Sokan közülünk tudományos kutatást folytatnak, vannak, akik a művészetek területén tudnak igazán kibontakozni, mások az élsportban találták meg ugyanezt a kihívást. Ezért szervezünk különböző kurzusokat, kiállításokat, programokat. Kis létszámú csoportokban tanulunk nyelveket, és sokan közülünk külföldön is folytatnak tanulmányokat Erasmus ösztöndíjjal.

Mi – más szakkollégiumoktól eltérően – nem egy szakterületre fókuszálva működünk. Ezért alakultak például tagozataink is, hogy specifikusabban tudjanak segítséget nyújtani tagjaik számára. Három tagozatunk

van: a Bölcsészettudományi, a Művészeti, és az Ökológiai és Társadalomtudományi tagozat.

A Szakkollégium több mint egy kollégium. Amellett, hogy biztosít tagjai számára bentlakási lehetőséget is, vannak külsős, nem kollégista szakkollégistáink is. A Szakkollégium sokkal inkább egy organikus, és nyitott közösség. Egy összetartó csapat, ahol az infrastrukturális és anyagi háttér mellett, biztos humánerőforrás is támogat terveid megvalósításában. Nagy hangsúlyt fektetünk az emberi kapcsolatok fontosságára, hiszen - többségünkben – egy közösségben is élünk (a Leányka úti Kollégium C-100-as szintjén). Persze, a közös kikapcsolódásra is rendszeresen szakítunk időt a hétköznapiakban, vagy például a szeptember eleji, tiszafüredi csapatépítő „tréningjeinken”.

Kik csatlakozhatnak hozzánk? Szakkollégista lehet a főiskola minden olyan felsőfokú tanulmányokat folytató hallgatója, aki rendelkezik egy lezárt félévvel, és a felvételi eljárásunk során felvételt nyer. Felvételt minden félévben rendezünk. Keresd a plakátokat!

Szécsi Gabriella Tímea

Nagydumás dumások

A Gólyahét keretében főiskolánkon lépett fel a két népszerű dumasínház humorista, Aranyosi Péter és Csenki Attila. Sajnos, a műsor jó háromnegyed órással késéssel indult egy az autópályán történt baleset miatt, de a srácok így is több mint két órán keresztül szórakoztatták humorbonbonjaikkal a hallgatókat. A fellépés után az aulában adtak interjút.

– **Hogyan csöppentetek a humor világába?**

– Cs. A.: Láttam *Köbalmi Zoltánt* a tévében, és úgy gondoltam, hogy ez a legjobb, amit eddig a világon hallottam. Aztán elmentem a Godot Dumasínházba, ahol először *Aranyosi Pétert* hallottam, amint azt szimulálta, hogy hogyan rúgta le valakinek a veséjét.

– A. P.: Ééé!??

– Cs. A.: Igen, hogy egy gyereket hogy kell megrúgni (nevetnek). Szóval, én azt éreztem, hogy nekem ott a helyem, mennem kell. Péter akkor már csapattag volt *Fábryánál*.

– A. P.: Én a HÖT (Hallgatói Önkormányzati Testület) tagja voltam, kulturális ügyvivőként én szerveztem a rendezvényeket a Nyíregyházi Főiskolán.

Egyszer elhívtam *Fábry Sándort*. Amikor indult a műsora, akkor megkérdezte, hogy akarok-e az asszisztense lenni, én pedig azonnal igent mondtam.

– **Hogy birkóztok meg a népszerűséggel? Egyáltalán, hogyan lehet ezt megélni?**

– Cs. A.: Azt látom, most már rengeteg helyen megismernek bennünket. Nagyon kedvesek az emberek, nincs semmiféle negatív viszonyulás, nincs semmiféle celebség.

– A. P.: Engem a népszerűség kicsit zavar. Sokkal jobban szeretek beolvadni a tömegbe, és szemlélődni, mint ez, hogy megismernek, és a boltban leköszönnek, aláírásokat kérnek stb.

Folytatás a 6. oldalon

Néha kell egy kis áramszünet is!

A hallgatói lét szerves része a szórakozás! Különböző kulturális programok, szórakozási lehetőségek színesítik az egri diákélet palettáját. Az éjszakai életről sem szabad megfeledkezni, hiszen ekkor sem áll meg az élet főiskolánk nem is olyan kis városában. Ezekről a lehetőségekről kérdeztük Ország Ákost, a Hallgatói Centrum programigazgatóját.

– **Röviden hogyan jellemeznéd az előadásokon kívüli életet a főiskolán?**

– Nem könnyű erre a kérdésre válaszolni, hiszen oly sok területet kell érinteni. Talán az a leghelyesebb, ha azt mondom: mindenki megtalálja a teret, helyet és programot a számára legmegfelelőbb szabadidő-eltöltéshez.

– **Az első élményként a hallgatók mindig a gólyatáborat említik. Hogyan is képzeljük el az EKF gólyatáborát?**

– Az utóbbi 4 évben Tiszafüreden tartottuk a gólyatáborat, amely intézményi szintű, így kiváló alkalmat és lehetőséget nyújt arra, hogy a különböző karok és szakok hallgatói egymást is megismerhessék, ne csak a szaktársaikat. Hagyomány a Színek Háborúja elnevezésű vetélkedő, amelyben extrém, sport illetve ügyességi feladatok keverednek. Minden estét fergeteges bulival zárunk, az utolsó tábor-tűz mellett.

A gólyatábornak van egy jellegzetes alakja is. Ádáz Pákász, a védőszent. Őt mindig valamelyik felsőbb éves hallgató személyesíti meg. A négynapos program legvégén a gólyák az O begina éneklésével tudják előcsalogatni a nádasból a teljesen elsötétített táborba, hogy ott majd ünnepélyesen feleskesse őket. Ekkor fejezi be adását a Csiga Rádió is, amely az első gólya megérkezésétől kezdve szórakoztatja a táborlakókat.

– **Szeptembertől pedig már nem csak egymással, hanem a főiskolás élet mindennapjaival is megismerkednek a hallgatók...**

– Ez így igaz, a felvett hallgatók itt találkoznak először a hallgatói szervezettekkel, és a tanulmányi ismertető mellett tájékoztatjuk őket arról is, milyen juttatásokat tudnak majd igénybe venni. Be-

mutatkoznak az intézmény vezetői is és kiemelt partnerünk, a K&H Bank is képviselteti magát.

– **Minden évben ugyanaz a „menetrend”?**

– Az idei évben újjáértékelésként megrendeztük a gólyahetet, mely négy plusz egy napon keresztül kínált kulturális, ismeretterjesztő és szórakoztató programokat, előadásokat, koncerteket. A plusz egy nap volt a gólyabál.

– **Előbb-utóbb azonban a gólyaságnak is vége szakad.**

– „Hivatalosan” a gólyabál után lesz valaki róka, azaz tapasztalt főiskolás. A felsőoktatási intézmények közt élen járunk a bálozásban, az utóbbi években általában mi nyitjuk meg a báli szezont gólyabálunkkal, amelyet októberben a Líceumban tartunk. Előtte azonban még a tanévnyitón Eger polgármestere a város tiszteletbeli polgárává fogadja az új hallgatókat, majd karonként egy diák át is veheti tőle a város kulcsait.

– **Hogyan néz ki a diákélet ezeknek a nagy eseményeknek a lecsengése után?**

– A hallgatóknak év közben sem lehet okuk panasza. Minden félévben sor kerül az egyes szakok szakestjeire, folyamatosan üzemel a hallgatói klub is, ahol szépségkirály és -királynő-választásoktól kezdve az irodalmi esteken át a könnyűzenei koncertekig a lehető legváltozatosabb programokkal várjuk az érdeklődőket. A szimpla részvétel mellett azonban arra is buzdítunk mindenkit, hogy saját programot is találjanak ki, hiszen ez a klub a hallgatókról szól, arról, amit ők szeretnének. Emellett természetesen az egyes kollégiumok is tartanak kollégiumi napokat, ahol külön is köszöntik és búcsúztatják az érkező és távozó diákokat, és persze

a város kedvelt szórakozóhelyein is lehet bulizni.

– **A tanév és a tanévkezdés rendezvényeiről már esett szó, de mi a helyzet év végén?**

– A legrangosabb rendezvény az egri Főiskolás Napok (eFeN) elnevezésű fesztivál, amelyet a végzősök utolsó tanítási hetén tartunk, és amely idén öt naposra sikerült. Koncertekkel, a borvidékek bemutatkozásával, vetélkedőkkel, sportprogramokkal, élményparkkal vártuk a hallgatókat. Különlegesség volt az a kulturális program, amelyen a nálunk tanuló erasmusos diákok mutatták be országaik jellegzetességeit. Idén lesz szakcsere is, amikor egy adott előadást egy más szakos tanár, más szemszögből megközelítve tart meg a hallgatósnak.

– **A szórakozáshoz azonban nem csak szabadidő kell, hanem némi költenivaló is.**

– Tény, hogy az EKF ezen a téren is élen jár a főiskolák és egyetemek között. A tanulmányi ösztöndíj összege szakonként eltérő, de havonta akár százezer forintot is kaphat valaki, ha jól tanul. A köztársasági ösztöndíjra pályázó, de azt meg nem kapó tanulókat havi 20 ezer forintos kiemelt ösztöndíjjal értékeljük. Az elsőöknél első félévükben nem tudunk tanulmányi ösztöndíjat adni, hiszen nincs még átlaguk, azonban így sem feledkezünk meg róluk. Úgynevezett alaptámogatást igényelhetnek, amely közel 60 000 Ft-t egy félévre. Idén ráadásul 800 laptopot osztott ki a főiskola azok között a gólyák között, akik a valamely BA/BSc szakra nyertek felvételt. Sőt egy-két felsőfokú szakképzésen is igénybe lehetett venni. Ezt az akciót mindenképpen folytatjuk, mert hisszük, hogy a komoly informatikai háttér nélkül nem lehet színvonalasan teljesíteni a felsőoktatásban.

– **A szociálisan rászoruló hallgatók számára milyen támogatási lehetőségek vannak?**

– A lakhatást négy saját és egy partner kollégiumban, több mint 1 000 hallgató részére tudjuk biztosítani havi 8–14 ezer forint közötti térítési díj ellenében. Igényelhetnek rendszeres szociális támogatást is, amely havonta 7 000 és 25 000 forint közé eshet. Félévente egyszer rendkívüli szociális juttatást is igényelhetnek, például ha munkanélkülivé válik valamelyik szülő, esetleg megházasodik a hallgató. Ennek maximális értéke 25 ezer forint lehet.

– **Végezetül: kihez fordulhatnak a diákok, ha segítségre van szükségük?**

– A főiskolán több hallgatói szervezet is működik, amely a hallgatók szociális, tanulmányi és életviteli ügyeinek intézésében segít. A legnagyobb a Hallgatói Centrum és a HÖK, amelynek minden szak minden évfolyamán van egy kapcsolattartója, akit a hallgatók maguk közül választanak. Ezen kívül felkereshetik a Diáktanácsadó Irodát vagy a Karrierirodát is.

Nagydumás dumások

Folytatás az 5. oldalról

– **És mi a helyzet a női rajongókkal?**

– Cs. A.: Nem támadnak a lányok, komolyan mondom. Már szinte bántó, hogy mennyire nem. A hahnizás az egy kötetlenebb munka. Én inkább reggel veszek részt a családi életben, akkor tudok együtt lenni a gyerekekkel, el tudom vinni a bölcsibe. Egyszerűen ez egy más időbeosztást jelent, de szerintem összességében nagyon jó. Nem vagyok annyira elfoglalt fellépésben sem, mint Péter. Neki például kettő gyereke van.

– **Voltál Angliában pincér, műkincskereskedőnél mindegyes, és fogászati cégnél is dolgoztál. Nem bántad meg, hogy szakmát váltottál? Vagy ez a humorizálás kifizetődőbb?**

– Cs. A.: Nagyon örülök neki, hogy váltottam. Erre vágytam, hogy ezt csináljam. Bizonyos tekintetben itt nagyobb az embernek a felelőssége, nagyobb a rizikó is, de ez egy jó szellemi munka. Nekem egyedül annyira bajom, hogy világletemben rosszul osztottam be az időmet, és ezen nagyon könnyen el lehet csúszni.

– **Mit gondoltok, meddig tudtok még humorizálni? Van ennek még jövője?**

– Cs. A.: Remélem, hogy még sokáig. Érzem, hogy milyen szinten vagyok, hogy hol állok a stand-uposok közül. Nem kergetek álmokat, nincsenek frusztrációim, én nyilván nem leszek egy Kiss Ádám hírességű ember, de én ezt szeretem csinálni. Még ha vannak is ilyen nehézségek, mint például most a kérés.

– **A. P.: Jövője van, jelenleg felfutóban van ez a dolog. Nincs olyan, hogy stand-up műfaj, hanem humorizmus van, és most épp egy generációváltás zajlik, és ez a generáció kicsit másképpen szól az emberekhez. A stand-up, mint olyan, egy százéves műfaj, 1908 óta Magyarországon kabaré üzemel Nagy Endre szervezésében, szerkesztésében és műsorvezetésével. Természetesen van jövője, mert a humorra mindig van kereslet, az egy más dolog, hogy mi meddig tudjuk csinálni emberileg, művésziileg, és szakmailag.**

– **A kiegészítés, kifulladás veszélye?**

– **A. P.:** Vannak a kifulladásnak jelei. Egymás között ezt pontosan jól tudjuk, hogy ki az, aki tud hozni, aki meg tud újulni és ki nem.

– **Cs. A.:** De megújulások is vannak.

– **A. P.:** De megújulások és fejlődések is természetesen. Új arcok lesznek is az új műsorban. Az egy más dolog, hogy személyenként ki-ki hogy tudja ezt csinálni.

– **Voltál már Egerben korábban is fellépni?**

– **A. P.:** Mivel miskolci vagyok, sokat jártam Egerbe. Buliztam itt, fellépni is voltam a főiskolán a miskolci Kabinet tánc- és tömegzenekarokkal, ahol főrajongó és fotós-videós voltam. A feleségemmel is voltam itt kirándulni. Anyámat pedig állandóan hordom a Bazilikába, ő itt ilyen katolikus másfél órát tölt el, én pedig az idegbajt.

– **Tetszik a város? Szereted Eger?**

– **A. P.:** Nagyon szeretem Eger, mert nagyon szép kis barokk város, és kulturáltak az emberek. Amikor az első házibulin voltam Egerben, akkor anyám megkérdezte: „Petikém, ugye milyen szépek az egri lányok?” És valóban! Itt voltak a törökök nagyon sokáig, és ezért van egy nagyon érdekes genetikai módosulás az egriekben, itt nagyon szép csajok vannak, nagyon huncut szeműek, nagyon bübajosak.

egri Főiskolás Napok – Egy hét együtt, Veled, Neked!

A hön áhított pillanat – diploma a kézben, magisztersapka a levegőben

Magony Szilvia interjút ad a Líceum TV-nek

Képbe kerülhetsz

Addig nyújtózkodj...

GTK Kari Napok: Vujity Tvrtko előad a „B” épületben

Tömött előadó egy-egy érdekes előadáson

Gólyatábor: ...megérkezés...

Gólyatábor: ...a rókák hada készen áll...

Eszterházy Károly Főiskola

Képzési kínálat a 2010/11-es tanévben

www.ektf.hu/felvi

Bölcsészettudományi Kar (BTK)	Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar (GTK)	Tanárképzési és Tudástechnológiai Kar (TKTK)	Természettudományi Kar (TTK)
<p>Alapszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Anglisztika Elektronikus ábrázolás Ének-zene Germanisztika (német) Képi ábrázolás Magyar Pasztikai ábrázolás Romanisztika (francia) Szabad bölcsészet Történelem <p>Mesterszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Amerikanisztika Angoltanár Ének-zene tanár Etikatanár Franciatanár Magyartanár Némettanár Történelem Történelemtanár Vizuális- és környezetkultúra-tanár 	<p>Alapszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Emberi erőforrások Gazdálkodási és menedzsment Kommunikáció és médiatudomány Nemzetközi tanulmányok Turizmus-vendéglátás <p>Mesterszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Ember és társadalom műveltségterületi tanár Kommunikációtanár Közgazdász tanár Nemzetközi tanulmányok <p>Felsőfokú szakképzések:</p> <ul style="list-style-type: none"> Gazdálkodási menedzserasszisztens Idegenforgalmi szakmenedzser Idegennyelvi kommunikátor Intézményi kommunikátor Pénzügyi szakügyintéző Projektmenedzser-asszisztens Sajtótechnikus Sportkommunikátor Számviteli szakügyintéző 	<p>Alapszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Andragógia Csecsemő- és kisgyermeknevelő Informátikus könyvtáros Mozgókép-kultúra és médiaismeret Pedagógia Szociálpedagógia <p>Mesterszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Informátikus könyvtáros Család- és gyermekvédő tanár Inkluzív nevelés tanára Játék- és szabadidő-szervező tanár Kollégiumi nevelőtanár Kulturális örökség tanulmányok Mozgókép-kultúra és médiaismeret tanár Multikulturális nevelés tanára Pedagógiai értékelés és mérés tanára Pedagógia tanár Tehetségfejlesztő tanár <p>Felsőfokú szakképzések:</p> <ul style="list-style-type: none"> Csecsemő- és gyermeknevelő, gondozó Ifjúságsegítő Közösségi-civil szervező Médiatechnológus asszisztens 	<p>Alapszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Biológia Földrajz Kémia Környezettan Matematika Programtervező informatikus Sportszervező Testnevelő-edző <p>Mesterszakok:</p> <ul style="list-style-type: none"> Földrajztanár Informátikatanár Kémia tanár Matematikatanár Testnevelőtanár <p>Felsőfokú szakképzések:</p> <ul style="list-style-type: none"> Bortecnológus Gyógynövény- és fűszernövénytermesztő és -feldolgozó Hulladékgazdálkodási technológus Logisztikai műszaki menedzserasszisztens Web-programozó

NYÍLT NAP: 2009. december 1. 10 óra és 2010. január 19. 10 óra (Helyszín: Eger, Eszterházy tér 1.)

Új szakokkal és szakirányokkal színesedett a főiskola kínálata

Dr. Hauser Zoltán rektor úr a Líceum konferenciatermében rendezett szokásos havi sajtótájékoztatóján számolt be a főiskolán induló új szakokról és szakirányokról október 13-án délelőtt.

A felsőfokú szakképzések közül a keresztféléves gyógynövény- és fűszernövény-termesztő és feldolgozó szak mellett közösségi-civil szervező és az átalakult intézményi kommunikátor képzést (idegen nyelvi kommunikátor, sportkommunikátor és sajtótechnikus) emelte ki a rektor. Továbbá felhívta a figyelmet a BA képzésben keresztféléves elinduló, a levelezősöknél már szeptemberben elkezdődött csecsemő- és kisgyermeknevelő szakra és a szabad bölcsészet új, esztétika szakirányára.

S végül megtudhattuk, hogy az MA képzés palettáján a közgazdász-, a némettanár, a történelem diszciplináris tanulmányok mellett a kulturális örökségek szak két szakirányát – a borkultúrát és a múzeumi és gyűjteményi szervezőt – is választhatják a továbbtanulni vágyók.

Magyar Krisztián

Főzés, kóstol(tat)ás és fergeteges táncbemutató a 9. GCN-en

A Kepes György Szakkollégium, a Hallgatói Önkormányzat és a Nemzetközi Kapcsolatok Központjának támogatásával már kilencedik alkalommal rendezték meg a Nemzetközi Főzőestet (Global Cooking Night) október 13-án a Hallgatói Klubban. Az évek óta sikeres rendezvényen a főiskolán tanuló Erasmus-ösztöndíjas diákok mutathatták be saját nemzetüket, kultúrájukat és – az előbbiekhöz szervesen kapcsolódó – jellegzetes ételeiket. A rövid bevezetőt követően német, litván, francia, spanyol és török ösztöndíjasok prezentálták – ki-ki hozzáállása és vérmérséklete szerint – nemzetük ismertetőjegyeit és fontosabb nevezetességeit, majd az általuk készített nemze-

ti ételkülönlegességeikből kínáltak kóstolót. Az este folyamán a Kepes György Szakkollégium diákjai teát és bort osztottak, amely közül leginkább az utóbbi fokozta a hangulatot. A prezentációk közül kiemelkedő volt a török diákok fergeteges tánca, amely láttán az egész közönség gerjedt a ritmusokra. Saj-

nos a Hallgatói Klub megváltozott nyitvatartása miatt korábban befejeződött a jó hangulatú este. Talán a szervezőknek érdemes lesz megfontolni, hogy legközelebb egy egész estén át tartó szórakozással hozza közelebb egymáshoz a magyar és a külföldi diákokat.

Magyar Krisztián